

**Velja v Ljubljani
in po pošti:**

zelo mala . . . K 84—
velika . . . 42—
velika . . . 21—
in . . . 7—

Na inozemstvo:

zelo mala . . . K 95—
velika . . . 50—
velika . . . 26—
in . . . 9—

Jugoslavija

Na plačane naročbe brez
posiljanja denarja se ne
moremo odzvati.

Naročniki naj posiljajo
naročnine
po nakazilu.

Oglašni se računajo po po-
rabljenem prostoru in si-
zeri: 1 m visok ter 45 mm
širok prostori za enkrat
45 dni, za večkrat popusti.

Vredniti je na Starem trgu št. 19. Telefon
št. 340. Upravištvo je na Marijinem trgu
št. 8. Telefon št. 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 40 vinarjev.

Vprašanjem glede inzeratov t. dr. se naj pri-
loži za odgovor dopisnica ali znanica. — Dopolni
naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Velike jugosl. manifestacije na Štajerskem in na Gorenjskem.

Vlada v Belgradu nepopustljiva v naših obmejnih vprašanjih. — Otvoritev slovenske tehnike v Ljubljani.

Naši begunci — kulturni in civilizirani Evrope.

Odločilen protestni shod beguncev proti itali- janskemu nasilju in zločinstvu koroških Nemcev.

Beguško vprašanje zadobiva se-
daj v dobi najbolj napete politične
krize nove problematične oblike. Pred
vsem nam je treba postaviti vodilne
smernice velikopoteznega značaja, kako
izboljšati in olajšati bedni socialni in
gospodarski položaj beguncev, oso-
bito onih iz ozemlja, zasedenega od
Italijanov, toraj beguncev, katerim
grozi popolno politično in gospodarsko
uničenje. Zato je bil namen nedeljskega,
mnogobrojno obiskanega sestanka v
„Unionu“ podati glavna praktična in
temeljna navodila glede organizacije
beguncev za izboljšanje njih položaja.

Najtemeljnejše vodilne ideje za
samopomoč in olajšavo bednega sta-
nja beguncev je podal dr. Fornazarič.
Zboru je predsedoval železniški
uradnik Vencajz, ki je po kratkem
uvodnem pozdravu podal besedo re-
ferentu glede organizacije beguncev,
predsedniku begunskega sosveta —
nadučitelju Merlaku.

V stvarnem govoru je ta obravna-
val temeljitejšo organizacijo beguncev,
krepkejšo in smotrenejšo pomožno ak-
cijo, da se na vsej črti izvede pra-
vična ureditev neznanega stanja be-
guncev. Omenjal je, da se je konsti-
tuiral „begunski svet“, katerega je
deželna vlada dne 3. maja priznala.
Nujno je zagovarjal potrebo, da se
sestavi glavni centralni kataster vseh
beguncev, ker sedaj so se ugotovile
take pomanjkljivosti, da sedaj niti ne
vemo ne, kje se nahajajo begunci
— mali otroci, ki so bili svojčas
poslani v prehrano na Hrvaško.

Proti strankarstvu — odločna beseda.

Begunec-župnik Budin primerja
lepe sadonosne kraje Goriške in vi-
pavske doline, ki so zdaj razdejani in
opustošeni, razdejanemu mestu Jeru-
zalemu, na katerega razvalinah je opla-
koval — prerok Jeremija usodo svo-
jega naroda.

„Kako samotno stoji mesto sicer
polno ljudstva, kakor vdova je po-
stala gospa narodov, kraljica dežela.
Joka se in joka in njene solze ji teko
po licih, izmed vseh njenih ljubih ni
nikogar, da bi jo tolažil, vsi njeni pri-
jatelji jo zaničujejo. — Pota na Sionu
žalujejo, ker nikogar ni, da bi prišel
k praznovanju. — Hitrejši kakor orli
pod nebom, so bili naši preganjenci,
čez goro so nas podili. — Izgubljena
čreda si moje ljudstvo, osramočeno in
v prah potlačeno. Starih je zmanjkalo,
moji mladeniči so popadali pod
mečem, poglavarji so odpeljani, žene
in device oskrnjene. Sede na tleh
in molče starejšine sionske hčere.
— Ljudstvo zdihuje in išče kruha,
dali so vse svoje dragotnine za jed,
da bi se preživeli. — Otroci in do-
jenčki po mestnih cestah koprnijo, v

naročju svojih mater svoje duše zdi-
hujejo. — Jezik tiči dojenčkom na
nebu zavoljo žeje, otroci prosijo kruha
in ni nikogar, da bi jim ga lomil. Si-
rote smo brez očeta, naše matere so
kakor vdove; mesta proti jugu so za-
prta in nikogar ni, da bi jih odprli. —
Postave ni več, minulo je ve-
selje našega srca, naše oči so
otemnele.“

Tako je ihtel prerok Jeremija pred
2500 leti, plakal in objokaval bi tudi
bridkost Slovenije. Ostro obsoja go-
vornik sedanje strankarstvo, ki ni imelo
v sedanjem težkem času drugega
smisla, kakor na 400 doslej prirejenih
shodih hujšati in psovati, ki vidi
svojo nalogo v psovanju in blatenju
po časopisu. Mi begunci ne poznamo
stranke, ki pravi, da so Srbi sovra-
zniki Kristusovi, ne poznamo stranke,
ki ponuja v spravo roko Nemcem in
Madžarom v trenutku, ko ti posled-
nji koljejo naše brate na Koroškem
in Prekmurju. — Mi poznamo samo
eno stranko — kraljevino Srbov,
Hrvatov in Slovencev. Mi poznamo
našega regenta in kralja! Mi v Srbiji
ne vidimo sovražnikov Kristusovih, mi
vidimo v njih naše brate, prijatelje in
rešitelje! (Burno, viharno odobravanje!)

Usoda begunske dece na Hrvaškem.

Govornik Kozman kritizira po-
stopanje raznih javnih činiteljev napram
beguncem, omenja težko bedno sta-
lišče dijakov beguncev ter poudarja
zlasti socialno krivico, ki se godi
otrokom. V prehrani je na Hrvaškem
nad 2000 otrok, o katerih nihče ne
ve, ali so živi ali mrtvi. Pač pa je
sedaj znano, da je s Hrvaškega
prišlo v Ljubljano 30 otrok, ki so
bili vsi raztrgani, zamazani in ušvi.

Imenom koroških beguncev po-
zdravlja zbor dr. Arneje ter se zahva-
ljuje „Sokolu“ za njegovo požrtvovalno
pomožno akcijo.

Vse begunce je v iskrenih in nav-
dušenih besedah pozdravil srbski do-
brovoljec — narednik

dr. Milorad Stojković,

ki opisuje jad srbskega naroda, kateri
je tudi občutil težo in bridkosti be-
gunstva. Svečano je izjavljal, da srbski
narod ne bo pozabil Slovencev in da
so srbske mišice še tako jake, da osvo-
bode koroške brate in da se začuje
slovenska pesem svobode v domovih,
ki sedaj ječe pod tujim jarmom.

Govorili so še župnik Škrjancec,
dr. Fornazarič, ki je temeljito in lo-
gično opredelil glavne točke begun-
skega vprašanja (zlasti vprašanje na-
selitve kmetov — izseljencev, preskrbe
dela delavcem, zidarjem in železni-
čarjem ter ureditev dijaške vzgoje) in

slednjič dr. Škapin v imenu „Posre-
dovalnice za begunce“.

Sprejeli so nato soglasno in z
odobravanjem naslednjo

resolucijo:

Mi begunci iz Primorskega, ki
se radi italijanske okupacije naše ožje
domovine še vedno ne moremo vrniti
na svoje domove, katere so zasedli
Italijani in ki sedaj brezobzirno uni-
čujejo slovenski značaj zemlje, rep-
tažo naše narodne svetinje, izganjajo
naš narod iz dežele, ga zapirajo in
obsojajo, in

mi begunci iz Koroškega, ki
smo morali pred kratkim pred nem-
škimi nasiljem zbežati iz svojih domov,
na katerih so zakrivali po 29. aprilu
t. l. pred očmi nemške vlade nahujs-
skani nemški šovinisti, kakor v za-
smeh od ententnih državnikov zastop-
panih načel človečanstva, najhujša
hudodelstva in barbarstva, kakor svoj-
čas v Srbiji in Belgiji,

pozapri nad 2000 odličnih Slo-
vencev brez razlike spola in starosti,
jih trpinčili, in jim deloma požgali do-
move, — niso se ustavili niti pred
cerkvami niti so prizanesli ženskam
in otrokom —

streljali, večali, pobijali z grana-
tami in obmetavali z bombami ter
razmesarjali ranjene in vjete vojake)
zbrani dne 18. maja 1919 na jav-
nem shodu v veliki dvorani hotela
Union v Ljubljani

izjavljamo,

da nimamo nujnejše želje, kakor da
se čimprej vrnemo na svoje domove.

Zato zahtevamo, da merodajni
faktorji ukrenejo takoj vse po-
trebno, da nam omogočijo to vrnit-
ev s tem, da poskrbijo, da se na
Primorskem naši, po vojski razdejani
in porušeni domovi in gospodarska
poslopja kar najhitreje popravijo in
pozidajo, in da se na Koroškem nem-
ško vojaštvo odstrani iz slovenskih
pokrajin.

Najodločneje protestiramo proti
plenitvi, ropu, umoru in drugim ne-
čutenim grozodejstvom, katere so
nemški vojaki in nemški civilisti o
priliki zadnjih bojev na Koroškem za-
grešili nad slovenskim civilnim prebi-
valstvom in nad našimi vojnimi ujet-
niki, in katere se dajo primerjati le
še s postopanjem nemškega vojaštva
v Srbiji in Belgiji.

Zahtevamo, da se nam na Pri-
morskem, po vojski in na Koroškem
vsled zadnjega nemškega napada pov-
zročene škode, v polnem obsegu po-
ravna in da se zločinci kaznujejo.

Zahtevamo, da se nam omogoči
in zagotovi mirno življenje in nemo-
ten gospodarski in kulturni razvoj v
naši domovini.

Zato je potrebno, in to nujno
zahtevamo, da se pred končno od-
ločitvijo o pripadnosti Goriške, Trsta
in Istre izvede v teh pokrajinah ple-
biscit v prisotnosti vsega domačega
prebivalstva in pod nepristransko kon-
trollo.

Zahtevamo, da se čimprej in
pravično reši vprašanje mej med Ju-
goslavijo in Nemško Avstrijo, tako da
se vse po Slovincih obljudeno ozem-
lje na Koroškem z mestom Celovcem
in Beljakom vred, ki ležita na slo-
venskem teritoriju, na katerem prebi-
vamo Slovenci že nad 1000 let, ter
sta gospodarska in prometna centra
slovenskega dela dežele, pridruži dr-
žavi Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Zahtevamo slednjič, da se pri
določitvi mej države Srbov, Hrvatov
in Slovencev v polnem obsegu vpo-
števajo vzvišena načela predsednika
severno-ameriških zedinjenih držav o
samoodločbi narodov.

Prvi temelj slovenski kul- turni svobodi.

Otvoritev tehniškega visokošol- skega tečaja v Ljubljani.

Stoletne sanje o samosvoji slo-
venski univerzi postajajo meso. Včeraj
se je položil prvi kamen k veličastni,
moderno urejeni slovenski univerzi.
Ob 10. uri je bila slovesna otvoritev
tehniškega visokošolskega tečaja v
obrti šoli. Brez hrupa, brez kričečih
manifestacij, tiho in resno se je praz-
noval ta zgodovinski trenutek za raz-
voj slovenske šole in kulture. K otvo-
ritvi so prišli vseučiliška komisija
polnoštevno, Društvo inženirjev, pred-
sednik deželne vlade dr. Brejc, pover-
jenik za uk in bogočastje in za no-
tranja dela, zastopnik poverjenišva za
finance, višji šolski svet, društvo slo-
venskih geometrov, zastopstvo teologov,
zastopstvo nadsodišča in poverjenišvo
za pravosodje, mestni magistrat, za-
stopniki ravnateljev srednjih šol, ravnatelj-
stvo višje obrtne šole, ravnatelj
deželnih uradov, gradbeno ravnateljstvo,
društvo slovenskih častnikov, sta-
novska zveza slovenskih akademikov.

Navzoče je pozdravil v imenu
vseučiliške komisije dr. Danilo Majaron,
ki je jedrnatno očrtal težke boje za
slovensko kulturno ognjišče pod starim
tiranskim režimom, orisal načrte o
ustroju celokupne slovenske univerze,
ki naj obstoja iz petih fakultet: mo-
droslovsne, pravne, medicinske, teološke
in tehniške.

Nato je poverjenik za uk in bo-
gočastje, dr. Verstovšek, izrazil zahvalo
vseučiliški komisiji in društvu inžen-
erjev za njun trud in delo ter v imenu
deželne vlade otvoril prvi tehnični vi-
sokošolski tečaj v Ljubljani. Nadsvet.
Stergar je pozdravil novo kulturno in-
stitucijo v imenu „Društva slovenskih
inženirjev“. Dr. Triller pozdravlja v
imenu mestne občine. — Po teh otvo-
ritvenih nagovorih je imel docent Vid-
mar svoje slavnostno predavanje o
problemih strojne tehnike. Razvijal je
v krasno začrtanem predavanju ideje
in probleme velikega stroja. Za njim
je docent Zupančič razmišljal važnost
matematike v tehnični znanosti.

Prvi korak k velikemu kulturnemu
napredku!

Kje so krivci?

Vsi še vedno živimo pod groznim utisom našega poloma na Koroškem, pa se izprašujemo, kdo da ga je zakrivil. Naj nam v delno pojasnitev tega vprašanja služijo sledeča dejstva, posneta iz pripovedovanja oseb iz Pliberka, ki so pripravljene o njih resničnosti tudi pričati.

Vso krivdo se hoče sedaj zvaliti na slovensko vojaštvo, na moštvo, kar je pa krivično. Najbrže imajo na razširjenju takih zlobnih vesti interes tisti, ki hočejo s tem zakriti svoje grehe ter obrniti pozornost na druge. Pisali smo že in še poudarjamo, da je našega poraza na Koroškem kriva brezbriznost ali vsaj premala briga poveljnikov.

Nemčurji slovenskega vojnega območja so sistematično, z bogatimi, najbrž iz Nemškega poslanimi sredstvi uvajali med našimi častniki in moštvom alkoholizem v Velikovec in Pliberku. Načrt, da na ta način omajajo našo bojno črto, se jim je tudi posrečil. Le maloštevilni častniki, zelo častne izjeme, podčastniki in nekaj moštva je z grozo slutilo pretečo nevarnost, ki ji je šla naša fronta nasproti.

Tudi so naša poveljstva nemčurje in Nemce v Pliberku, Velikovec in drugod očitno protežirala in jim šla na roko. Tako so bile nemškimi Pliberčanom dovoljene plesne vaje, ki so pa bile le krinka, ki so se pod njo mogli zbirati v našem zaledju sovražniki — civilisti z zdravnikom dr. Herbstom na čelu.

Povprečno dvakrat na teden je hodil pliberški kolovodja dr. Herbst po skrivni poti skozi fronto pri Velikovec v Celovec po navodila in ukaze Soldatenrata. Za skrivno pot je vedel vsak naš vojak, poveljstvo se pa za vse prijave ni nič brigalo. Celo neki častniški namestnik iz Soldatenrata iz Celovca je prišel tam skozi v Pliberk in se nemoteno gibal po Pliberku in okolici ter se bahal in izzival z nemškimi znaki in medaljami. Šele na zahtevo, da se ga zapre, je poveljstvo ugodilo v toliko, da so mu prepovedali nositi nemške znake in odlikovanja. In glejte, začetkom marca je postal vsled te očitne potuhte ta Nemec tako drzen in smel, da je organiziral okoli sebe tolpo, ki je lepe noči prerezala vse brzojavne in govorilne zveze Pliberka proti bojni črti, Libučam in Dravogradu. Za kolodvorskega poveljnika je bil zagrizeni nemčur iz Guštajna Stechernig. In kaj ko bi isto noč napravili Nemci v fronti dober sunek? Zgodilo bi se bilo še kaj hujšega od tega, kar smo ravnokar doživeli. Gostilno, ki se je v njej tolpa zbirala, so dali preiskati, niso pa zaprli zlikovcev...

Z Nemci se je postopalo v mnoga njih znanka, Mitzi Murat po imenu, ki je pela po mestu izdajniške pesmi „Die Wacht am Rhein“ in „Heil dir im Siegeskranz“ je dobila samo deset dni savora, ko pa ji je pozneje zabrusil neki vojak žaljivko k...a, so mu naložili celo dva meseca strogega zapor. Polk. Raktelj je tudi ukazal slov. trgovcu Weinzerlu, da je moral izvešene fotografije nemških grozodejstev v Srbiji umakniti iz izložbe.

in nemški Kullmann.

Šele na ponovno zahtevo zaupnika moštva, budnega narednika Fr. Peneša, so dali zadevo rabenštajnsko preiskati. Kaznovan pa ni bil nadpor. Birsa, am-

pak osem najbolj zanesljivih mož so z nasajenimi bajoneti odpeljali skozi Pliberk v Velikovec. Major se je nad njimi hudoval in vpil: „Slovenci so pijanci, barabe, denuncijanti.“ Pri nadporoč. Birsi je opravljal službo tudi vrli poročnik Šproč, ki je vžival pri stotnji veliko zaupanje. Zaradi tega je bil premeščen drugam, prošnjo 130 mož, da se odstrani Birsa, je pa vrgel kap. Rojnik v koš in stotnijo ožigosal zs boljševisko.

Ker je Slovenec narednik Peneš javil poveljstvu v Pliberku, da je pliberški zdravnik dr. Herbst sumljiv, ker vedno zahaja v Celovec po „opravkih“ klub zaprti fronti in da se naj pazi nanj in da se naj pazi tudi na nekatere častnike, ker so bili v bivši Avstriji nemčurji je poveljstvo kratkoma kazensko premestilo Peneša iz Pliberka k nadomestnemu bataljonu v Ljubljano. In to je bilo pet dni pred polomom. Pet dni potem so dogodki pokazali, da je imel Peneš prav in da je bilo poveljstvo res slepo in gluho za vsa svarila.

lep načrt ali zdrava misel, ki so prišle iz vrst že v Avstriji zaradi svojega jugoslovanskega preganjanja podčastnikov in mož, po godu, kaj šele kake prijave ali pa zahteve po večji strogoši nasproti Nemcem. Polkovnik Raktelj je posebno rad povdarjal: „Greh je maščevati se nad človekom!“ ali pa: „Kristus je rekel: Ljubi svojega bližnjega...“ Najraje so pa pitali ti oficirji svoje moštvo z „boljševiki“.

Ko je hotel narednik Peneš 13. aprila na shodu v Libeličah govoriti o grozodejstvih Avstrije v Srbiji in na Slovenskem, mu je polkovnik Raktelj to prepovedal, češ „Kristus je rekel: ljubi svojega bližnjega in ne smemo torej vzbujati mržnje do Nemcev“. — Res je ljubiti moramo nemške tolovaje in se dati meni nič tebi nič pobijati. Ni čuda tedaj, da je prišlo tako daleč, ko smo imeli na Koroškem „branitelje“, ki so delali tako za obrambo Nemcev in ne Slovencev. Nedolžno prelita slovenska kri, neizmerno gorje Slovencev na Koroškem vpije zoper te „branilce“, ki so zanemarjali svojo dolžnost.

Pri takih razmerah torej ni bilo čudo, da je bojna črta tako hitro popustila in da so našli Nemci pravi odpor šele v zaledju, kjer so stali vrlemu moštvo na čelu tudi dobri poveljniki kakor rajni nadporočnik Malgaj v Guštajnu. Njemu večna čast in slava, nam pa tisočkrat gorje, če nas bodo še nadalje branili pred germanofilski bivši avstrijski aktivni oficirji!

V resnici pa je moštvo ljubilo svojega nadporočnika Malgaja, ki je bil vesten v službi ter strah velikovških Nemcev. Ni čuda, da so ti zastavili vse moči, da bi odstranili Malgaja. Pred nadporočnikom Malgajem samim so imeli velikovski Nemci večji rešpekt, kakor pa pred

Dodatno k tem vrstam priobčujemo pismo priprostega slovenskega vojaka. Iz pisma je razvidno, kdo je kriv, da je naše vojaštvo „nedisciplinirano“ in kdo je zakrivil polomijo na Koroškem.

Dragi Franci!

Kakor sem Ti že zadnjič omenil, se avstrijski sistem žal vedno bolj utrjuje. Na boljših mestih so samo

taki, ki so bili poprej v Avstriji, kakor da bi noben drugi ne bil zmožen take službe. Največ je pa takih na teh mestih, ki so postali Slovenci še-le takrat, ko je Avstrija propadla.

Pri višjih poveljstvih imajo vsega zadosti, nam v prednjih vrstah pa primanjkuje najpotrebnejše. Nimaš nobene stvari, ne ene svetilke, niti toliko svetlobe, da bi ponoči pogledal na uro, da bi vedel, kdaj se mora straža premenjati, pri poveljstvih imajo moramo po cele dni in noči brez vsakega približjaka in brez svetlobe stati na straži.

Ako se kam selimo moramo vse nositi, nimamo niti toliko vozov, da bi vsaj municijo, strojne puške in material strojnih pušk prevozili. Pri poveljstvih pa vsak gospod jaha okolu na sprehod, skoraj vsak častniški sluga ima svojega konja, da jaha ali da se vozi.

Nekateri gospodi, ki se ne zavedajo, da so v Jugoslaviji, so začeli naše navdušeno moštvo zopet kľofutat in zapirati in zraven pa še popolnoma po nedolžnem. Moštvo se vznemirja. In kdo je kriv? Nobeden drugi, nego častniki, ker moštvo bi se gotovo ne vznemirjalo, ako bi se mu ne godila krivica ampak gospodi tega ne pripoznajo.

Ti ne veš, kako so bili fantje navdušeni, ko so prišli na Koroško, komaj so čakali, da pridejo Nemci, jih nisi mogel držati nazaj, so kar prosili naj vdarimo naprej, pa poveljstva niso dovolila.

Sedaj so fantje že zgubili veselje in korajžo, ker vidijo, da se višja poveljstva brigajo samo zase. Samo radi discipline se pogajajo, radi prehrane ali kaj takega pa se ne zmenijo in niti nočejo slišati, ako pride

Imamo poveljnike, pa jih od moštva nobeden ne pozna, ker se tiščijo neke tam zadaj, se ne prikazujejo v prve vrste, dosil žalostno.

Kaka velika razlika je med našimi in srbskimi častniki. Ti so tako prijazni in se brigajo za vsakega posameznega moža, naše moštvo jih kar občuduje. Mi bi morali imeti srbske častniške, potem bi bilo pri naših fantih veselje in navdušenje, potem bi se ne bal niti najhujšega sovražnika.

Nekega dne so Nemci napadli pri naši sosednji stotnji, ampak samo močne patrole, ki so streljale še precej močno. Stot. poveljnik, neki nadporočnik se je zbal in je ukazal pred noko štal postaviti piramide ter se je izrazil: „Fantje zajeti smo, kar v štal pojdite, smo vsi zajeti!“ Fantje so pa skočili, popadli za orožje in zakričali, kaj, mi zajeti? Tega se pa že ne dovolimo! Skočili so brez stot. poveljnika proti švabom in jih spodili. Vidiš take strahopetce ali izdajalce imamo.

Prve dni, ko smo bili na Koroškem v neki vasi, je napravil neki naš častnik enemu švabskemu nadporoč. dovoljenje dohajati na našo stran, da sta se skup zabavala. Enkrat se je ta nadporočnik celo predrznil v vojaški uniformi priti na našo stran, to mi je pravil uki podčastnik od dotične stotnije. Take poveljnike, vidiš, imamo, potem jim zaupaj.

Naslednji slučaj sem doživel sam. Pred par dnevi nas je obiskal v prvi črti srbski general Živković in še štirje drugi srbski častniki; z njimi sta bila tudi naš baonski poveljnik stot. Rojnik in njegov pobočnik nadp. Kramar, kateri je postal šele sedaj Slovenec, ko je Avstrija propadla. Ko so se peljali proti stotnji, sem jim šel z našim stotn. poveljnikom nadp. Birsom nasproti. Pripeljali so se v dveh kočijah. V prvi je bil general, en srbski višji častnik in naš stotnik, v drugem vozu pa en srbski kapetan I. reda, en srbski nadp. in naš pobočnik Kramar. Ko so se pripeljali do nas, so se ustavili, na kar sva jih z nadp. vojaško pozdravila

in nadp. se je takoj javil generalu kot stot. poveljnik. General je lepo odzdravil in ukazal nadp. sestiti na prvi voz, meni pa na drugi. Ko pridem do voza, lepo pozdravim in prošim dovoljenja, da vstopim. Srbska častnika sta takoj napravila prostor in me prišla za roko. Ko sem se pa ravno hotel vsteti, me nadp. Kramar zaničljivo pogleda in reče: stopite dol, saj vas ne potrebujemo, na kar sem se mu lepo zahvalil in izstopil, čeravno sta mi srbska častnika branila. Voza sta se že pomikala dalje, srbska častnika me kličeta, naj vstopim. Ko nisem hotel, je kapetan velel ustaviti konje, nakar me še enkrat pokliče, naj vstopim. Jaz sem se pa lepo zahvalil in rekel, da grem raje peš. Kapetan pogleda Kramerja, Kramar postane pa rdeč kot ogenj.

Take častnike imamo pri nas. Povem Ti, ako bi ne bilo nas, bi se fantje že davno razkropili, vsaj pri naši stotnji bi bilo tako, ako bi ne bilo mene in poročnika Šproča zraven. Dokler ne prevzamejo Srbi vsa poveljstva, ne bo reda v naši armadi.

Ako bo še dolgo tako šlo, bodo fantje zahtevali srbske častnike, potem bomo pa zmožni prodreti pa vse fronte z našimi fanti.

Na branik proti italijanskemu imperijalizmu!

Vsa Gorenjska odločno protestira proti italijanski pohlepnosti.

Radovljica, 18. maja. (Pos. por.) Včeraj se je po bliskovo raznesla po vsej Gorenjski, zlasti še v radovljiškem okraju vest, da so zahtevali italijanski delegati na pariški mirovni konferenci priklonitev vsega radovljiškega okraja k „Juljski Benediciji“. To zahtevo podpirajo baje iz gospodarskih in strateških ozirov ter v svrhu prometnega zblizanja z Nemško Avstrijo. Umevno je, da hiepe razni zemljelačni Italijani po lepi Gorenjski, gotovo je, da te zahteve forsirajo turistovski in industrijalni krogi v Trstu. Žele gospodovati nad našim planinskim rajem — Bledom, Bohinjem in Jesenicami. Jeseniške tovarne gotovo igrajo pri tem važno vlogo.

Brez hrupa in reklame so se včeraj vršila po Gorenjskem večja zborovanja in protestne seje občinskih zastopov. — Občinski odbori odnosno gerentski sveti občin Jesenice, Koroška Bela, Kranjska gora, Dovje, Rateče, Breznica, Bohinjska Bistrica, Gorje, Kropa, Lencovo, Ljubno, Lesce, Leše, Bohinjska Srednja vas, Mošnje, Ovsiše, Radovljica, Ribno, Kamna gorica, Bled, Begunje in Predtrg so včeraj v svojih sejah soglasno sklenili odločne resolucije, proti priklonitvi radovljiškega okraja Italiji ali Nemški Avstriji, da se s tem spravi bohinjsko železnico popolnoma v italijanske in nemške roke. Občine so izjavile, da ljudstvo take priklonitve nikdar ne pripozna in da se bo z vsemi močmi proti nji branilo. Dalje so županstva odločno zahtevala, da vse slovensko ozemlje ostane neločljivo združeno z Jugoslavijo, in da se polize pred končno odločitvijo narodova volja potom plebiscita na vsem Goriškem, Tržaškem in v Istri;

Gorenjske občine za slovenski Korotan.

Občine radovljiškega okraja so dalje protestirale proti barbarskemu postopanju nemških šovinistov s slovenskim prebivalstvom in našimi vojnimi ujetniki na Koroškem; ter zahtevale da se vse slovenske pokrajine na Koroškem in Štajerskem z njihovimi gospodarskimi in prometnimi središči Beljakom, Celovcem in Mariborom združijo, oziroma ostanejo združene z Jugoslavijo in da se pri odločitvi mej države Srbov, Hrvatov in Slovencev v polnem obsegu vpoštevajo plemenita načela predsednika severo ameriških Zedinjenih držav o samoodločbi narodov.

Jesenice, 19. maja. (Izv. por.) Proti pohlepnosti italijanskega impe-

nijalizma, ki nam skuša odvzeti in iztrgati iz naše svete posesti najlepše kraje Gorejske je včeraj slovesno in odločno protestiral jeseniški „Sokol“.

— Jeseniški Sokoli so tudi nastopili proti zločinom nemških tolp v slovenskem ozemlju Koroške.

Boji na severni meji.

Praske predstraž. — Položaj neizpremenjen.

Ljubljana, 18. maja. LDU poroča ob 10. iz uradnega vira: Južno od Spodnjega Dravograda ter v Dravski dolini so se 17. t. m. približevale nemške patrole našim predstražam in njih nadlegovale s streljanjem iz pušk in strojnic. Napadalni poizkusi so bili odbiti. Delovali sta obojestranski artiljeriji. Severno od Jezerskega sedla in na Zelenici smo prepodili sovražne patrole. Položaj je neizpremenjen.

Ljubljana, 19. maja. LDU poroča ob 11 uri: Južno od Spodnjega Dravograda smo prepodili nemško poljsko stražo ter zaplenili eno strojnico. Napad močne nemške patrole pri Sv. Roku zapadno od Slovenjega Gradca je bil odbit. Vjeli smo 1 Nemca. Situacija je v splošnem neizpremenjena.

LDU Celovec, 19. maja. (Dun. KU) Tiskovni urad nemško-koroškega deželnega odbora poroča: Situacijsko poročilo z dne 18. maja ob desetih dopoldne. Pri Guštanju in pri Šajdnu sedlu zapadno od Železne Kaple so se pokazale sovražne patrole, ki so bile z ognjem zavrnjene. — Situacijsko poročilo z dne 19. maja ob osmih zjutraj: Položaj neizpremenjen.

Pokrajinske vesti.

kr Jesenice. Podružnica Slov. Rd. Križa na Jesenicah je sklenila v svojo korist prirediti velik srečolov. Prosi se za dobilke, bodisi v denarju ali pa v predmetih.

kr Celje. V hotelu Balkan je bilo nekemu Begovič Milanu v njegovi sobi ukradeno 2000 K. Sumi se neki trgovec Schneider iz Maribora, ki je z njim spal v isti sobi.

kr Blanca pri Sevnici. Šubert Ludvik iz Blance se je v vlaku nasproti poučujočim izrazil: „Ja, Slovenci hočejo Ljubljano in Celje posloveniti, pa ne bodo nič opravili.“ V dober spomin zavednim Blačanom.

kr Brežice. Begunka iz Goriškega se je preselila iz Dobove v Brežice, daljina trideset ure in je morala plačati 100 K veleposestniku za selitev.

Dnevne vesti.

dn Medicinska fakulteta v Ljubljani. Iz Beograda javljajo, da je osr. vlada sklenila ustanoviti medicinsko fakulteto v Ljubljani.

dn „Napreju“ v pojasnilo glede članka „Se nekaj o aretaciji s Čobala in Klenovška.“ Da bo deo dopisnik vedel, da ni naša vrla in energična, celjska državna policija nobene oslarije napravila, kakor ste se vi g. dopisnik zelo inteligentno izrazili, ampak vi sami z vašim dopisom. Evo vam pojasnila: Ni res, da sta ustavila na celjski železniški postaji gornje imenovana gospoda dva policijska komisarja. To službo sta opravila dva agenta državne policije na ukaz štalskega poveljstva v Soštanju, ker sta bila gg. Čobal in Klenovšek v Soštanju neznanca, a radi potovanja po vojnem ozemlju osumljenca. Ko se je pa ugotovila njih osebnost, sta bila gospoda takoj odpuščena. Prihodnjice se pa g. dopisnik popreje prepričajte.

dn Prvi pogoj za obrambo domovine.

Vsak dan beremo v časopisih pritožbe proti temu. Pa saj nič ne pomaga. Protekcija igra tudi tu veliko vlogo. Zdi se, kakor da bi hoteli našo armado tako nekako internacionalizirati. V Radgoni imamo avstrijskega grofiča Barbo, ki je baje pri-

pravljeno braniti to našo severno postojanko. Človek bi se najraje zjokal nad takimi razmerami. Vpijemo: tuje elemente ven iz državnih uradov. Kaj pa armada! Ali ni tu v prvi vrsti potrebno, da imamo popolnoma narodno zavedne in zanesljive ljudi? Kako si neki predstavljajo merodajni faktorji požrtvovalnost nemških in nemčurških častnikov jako dvomljive domovinske ljubezni? Dobra plača — to viječe v prvi vrsti, pa lepa oficirska suknja. Poglejte s kako požrtvovalnostjo delajo državni nastavljenici! Za izdatno izboljšanje plač teh revežev se še nič ni ukrenilo. Pač pa se sprejema v armado dvomljive elemente in se jih dobro plačuje. Zakaj? Gospodje, tako ne gre več dalje! Enaka mera za vse. Za dobro in zanesljivo delo, bodi dobra plača. Le tako bodele ustvarili demokratizem v državi. Torej ven s protekcijami in korupcijo. V armado delavne in zavedne častnike. To je prvi pogoj za obrambo naše ogrožene države.

dn Kaj je z ljubljansko garnizijsko godbo? Ze dolgo pričakujemo nastop ljub. garn. godbe, pa vse zaman. Kje je vzrok? Saj je en g. kapelnik in en podkapelnik, torej bi se gotovo lahko nekaj napravilo, da nebi imeli tako dolgočasne majnikove dneve. Ali ni čudno za Ljubljano, da mora priti godba iz Maribora prirediti promenade koncerte. Ali je to čakanje na Čebe? Gotovo se bode dobilo toliko naših fantov. Vse povsod manjka energije.

dn Oddaja tobačnih trafik. V mariborskem preglednem okraju finančne straže se odda 37 trafik. Uradni ponudbeni in prošnjiški obrazci se dobijo brezplačno pri finančnem ravnateljstvu in pri oddelkih finančne straže. Invalidi ter udove in sirote v vojni padli imajo prednost. — Ravno tako se oddajo tobačne zaloge v krajih: Celje, Mozirje, Laški trg, Sv. Lenart v Slov. gor., Slov. Gradec, Maribor, Brežice, Sevnica, Kozje, Ptuj, Ormož, Šmarje pri Jelšah, Konjice, Rogatec, Ljutomer. Ponudbe in jamščino je treba vložiti do konca tega meseca pri okr. fin. ravnateljstvu v Mariboru.

dn Držen vlom. Dne 11. maja t. l. je bilo v stanovanje Jerice Mence na Ilovici 37 po neznanih storilcih vlomljeno in na škodo Mencetove odnešenega za okoli 8000 K vrednega raznega perila in obleke ter okoli 4000 K gotovine, ki je bila založena med perilom. Policiji se je posrečilo zaslediti vlomilce v osebah Jožefa Gartnerja, čevljarkega pomočnika iz Sp. Šiške in četovodje Danijela Zupanca iz Zaloške ceste. Prvi je dejanje odločno tajil, slednjič pa vendarle priznal toliko, da ga je k tatvini nagovarjal Zupanc, pri katerem se je prilikom aretacije našlo še vse ukradeno blago in nekaj nad 2000 K gotovine. Znesek 1000 K pa se je našel skrit pri Gartnerjevemu prijatelju Ivanu Kramarju iz Spodnje Šiške. — Vlom je bil med prvima dvema dogovorjen in izvršen po načrtu ter se je tatovoma šlo predvsem za gotov denar. Ker tega nista dobila, sta potem pobrala perilo in šele na Zupanc-evem domu našla slučajno denar založen med ukradenimi rjuhami. — Mencetovi povzročena škoda znaša sedaj še nekaj okoli 1000 K. Storiice se je spravilo pod ključ.

dn Za koroške begunce. Prijeli smo: Ga. Snoj Franja, trgovka 20 K, Lia Gorup 50 K. — Do sedaj skupno 279 K. Posnemajte!

dn Ali je to namenoma? Domalega vsi slovenski listi pozivajo našo vladno dan na dan, da nemudoma izžene vse tujce. Belgrad, Zagreb, Sarajevo so že storili svojo dolžnost, ker so uvideli, da ves protidržavni strup izvira ponajveč od tujcev posebno Judov. Mi pa še vedno čakamo, mi bedaki z rokami na rokah. 10. maj je bil vendar viden migljaj vladi, ona pa molči. Srd popade človeka, če po ljublj. ulicah opazuje brezprimerno predrznost nemških pritepencev. Povsod ti doni njihova izživalna govorica na ušesa, nemoteno se v svrhu izdajalstva zbirajo po privatnih stanovanjih ali skritih sobah bivše kazine, poljubno

se vozijo v Nemško Avstrijo in nazaj, prenašajo informacije vojaškega značaja. Ni ljudi v Ljubljani, ki bi delali tako izborne „kšefte“ kot naši nemčurji in tistih par židov, imajo luksuriозна stanovanja po 7, pa tudi po 15 sob, njihovi sinovi pomagajo na Koroškem pobijati in obešati naše ljudi! Pa pogledimo v kavarne in restavracije, tu posedajo Judje pri polnih mizah in nemoteno kupčujejo z ljub. verižniki in navijači cen. Eden ali drugi slučajno zastopa kakšno inozemsko judovsko firmo, pa ima že pravico ostati v Ljubljani ter ljudstvo izsesavati, obenem pa jim je dana najlepša prilika, da na tihem rujejo in razdirajo. — Opozarjamo zopet našo vladno, da izda nemudoma najstrožje odredbe glede izгона vseh tujcev — ako si pa gotovi gospodje vsled prijateljskih zvez tega ne upajo, naj zapuste svoja mesta in ista prepuste možem, ki imajo železno pest in dobro voljo koristiti v prvi vrsti narodu, potem šele sebi!

dn Naj se ustanove „strafuni“! Pri zadnjih bojih na Koroškem se je izkazalo, da je bilo skoro več naših vojakov, posebno častnikov ubitih od civilistov, kakor pa od takozvanih „rednih“ nemških čet. Pri umiku so na naše fante streljali civilisti s strojnimi puškami, vsak pobalin je nzenkrat imel puško v roki in posamezne hiše so zgledale kot trdnjave. Da se je tako zgodilo, imamo po največ pripisali sami sebi, ker se ne zavedamo koga imamo med seboj. Ali je treba verjeti laskanju posameznih ponemčurjenih Slovencev? Ali je treba biti vedno dober in odkritosrčen? Ne, le z železno pestjo in brezobzirnostjo bomo kaj dosegli. Bodimo napram vsem onim, ki jih do duše ne poznamo, skrajno nezaupljivi, ne verujmo onim, ki so se čez noč prelevili v „Jugoslovane“. — Najbolj pozorni bodimo proti skritemu orožju. Zato naj se izdajo najstrožje odredbe. Ustanove naj se „strafuni“ iz najbolj zanesljivega moštva, ki bodo pazili in oskrbovali oddajo orožja. Za one kraje kjer je razglašen preki sod, naj se tudi za skrivanje orožja proglasi smrtna kazen. Bomo videli ali bo potem red v deželi ali ne! Vendar ne bomo trpeli, da se bo orožje, ki ga sedaj država tako krvavo potrebuje, uporabljalo proti njej in njenemu zvestemu vojaštvu.

Društvene vesti.

dr Društvo inženirjev v Ljubljani vabi vse svoje člane na društveni sestanek v torek 20. maja ob 20. uri, v dvorano mestnega magistrata. Na dnevnem redu je poročilo o reorganizaciji javne tehniške službe in volitev dveh članov v kuratorij za teh. vis. šol. tečaj.

Narodno gledališče.

Baletni večer, ki se je vršil že trikrat v opremem gledališču pod vodstvom našega baletnega mojstra g. Vlčka, je nadvse pričakovano dobro uspel. G. Vlčku čestitamo k velikemu uspehu, ki si ga je priboril za ta večer. Kdor ve, koliko truda in požrtvovalnosti zahteva nastudiranje takega večera, ta bo tudi vedel ceniti mojstrsko delo g. Vlčka, ki ga je nastudiral s samimi začetniki v treh mesecih. Izmed vseh moram v prvi vrsti omeniti gđ. Klimentovo, našo prvo balerino. Ples „Valse triste“, klasični ples, katerega sta plesala gđ. Klimentova in g. Vlček, je bil mojstrsko dovršen. Figuracija tega plesa je sestavljena iz plesnih delov, ki se imenujejo arabesque in ki je jako težak za vsakega plesalca, posebno ker zahteva gibčnost in eleganco, kar pa sta gđ. Klimentova in g. Vlček nam sijajno pokazala. Izmed gojenk pa moram v prvi vrsti omeniti gđ. Wislakovo in malo Franketovo. Prva je pokazala vse zmožnosti za bodočo balerino, njena gibčnost, gracioznost in sigurnost na odru nam je bil jasen dokaz v „Pas de deux“, ki sta ga plesala gđ. Wislak in g. Vlček, za kar sta žela burno ploskanje navdušenega občinstva. Mala Franketova ni zaostajala za gđ. Wislakovo, tudi ona obeta postati atrakcija za naš bodoči balet, v plesih „Pas de action“, „Cake-walk“ in „Pas de comique“, nam je istotako pokazala svoj izvanredni talent, tudi ona vsebuje vse zmožnosti, da postane naša baletna zvezda. Pozabiti pa nikakor ne smemo gđ. Bežekove, naše stare znanke, katere je plesala ples „Fantazija“ z vso vero in potrebno gracioznostjo. Omenim naj še malo Bernatovič, ki jo moramo pritevati med prve gojenke baletne šole. Z choreografijo ansamblovih plesov, katere je izvajal po večini angažiran baletni zbor, smo bili zelo zadovoljni. Bil je to res lep, užitek poln večer, za katerega se moramo zahva-

liti g. Vlčku ter upamo, da ravnateljstvo tako nadarjene moči, kakor je g. Vlček, ne bo pustilo oditi v tujino. Aplavza je bilo veliko, cvetja obilo, gledališče vse trikrat razprodano. Amadeus.

Operno gledališče. V nedeljo je gostoval v vlogi Kecalja v „Prodani nevesti“ gospod Rumpel, bivši član slovenske opere v Trstu. V Ljubljani smo imeli priliko slišati že mnogo Kecalov in tudi o včerajšnjem moramo reči, da je bil nad pričakovanje dober, na gotovih mestih celo boljši od letošnjega. Njegov glas je v višini, zlasti pa v srednji legi precej obsežen, česar pa o njegovi nižini za sedaj ne moremo trditi. Z nadaljnjim izboljšanjem bo g. Rumpel sčasoma tudi to izpopolnil. V igralskih mestih ni bil slab, na nekaterih mestih celo jako dober. Ravnateljstvu narodnega gledališča pa čestitamo na pridobitvi tako izborne moči in to tem bolj, ker je g. Rumpel naš rojak — Slovenec. — S takimi, nestrokovnjaškimi kritiki pa, ki jih piše „Večerni list“, se človeka, ki stremi za izpopolnitvijo na domačih tleh, samo odbija in se mu krati veselje do poklica. G. Rumpelju pa ključemo: le tako neustrašeno naprej!

Opomin gledališkemu konzorciju. Ker se je zvedelo, da namerava g. Nučič zapustiti gledališče in zopet oditi v Zagreb je pri sinočnji predstavi „Smrt majke Jugovičev“, je naše občinstvo s spontanimi, prisrčnimi ovacijami iskreno, a obenem odločno pokazalo, da nikakor ne pripušča, da bi g. Nučič zapustil naš oder. Ko se je po drugem dejanju zastor dvignil in je bil g. Nučič obdaran kot doslej še nihče na našem odru, je dvorana naravnost bruhnila v frenetičen aplavz. Med burnimi „življi“ — klci je ga. Borštnikova g. Nučiča imenom ljubljanskega občinstva prosila in rotila, naj ne zapusti naše drame, naj se žrtvuje še vnaprej, naj ostane še med nami, ki ga spoštujemo in ljubimo. G. Nučič se ni mogel zahvaliti z besedo, bil je pregloboko ginen. V očeh so mu igrala solze. Prepričani pa smo, da je poljub ge. Borštnikovi poljub naših dram, kateri bo naš Nučič ostal zvest za vedno. Gled. konzorciju pa bodi to zadnji opomin, da se zave svojih dolžnosti napram narodu in kulturi.

Zadnje vesti.

Velike jugoslovanske manifestacije na Štajerskem.

Vse štajerske občine za popolno združitev. — Za Maribor, Celovec, Beljak, Radgono in Prekmurje.

Celje, 19. maja. Vse občine celjskega okrajnega glavarstva so se slovesno izjavile za nedeljeno, popolno združenje vseh slovenskih krajev v svobodni Jugoslaviji. Občine v soglasnih resolucijah zahtevajo združitev Koroške s Celovcem in Beljakom, Sp. Štajerja z Mariborom in Radgono ter celega Prekmurja.

Maribor, dne 19. maja 1919. V imenu in na poziv pretežne večine prebivalstva mesta Maribora izražam zahtevo, da se vse slovenske ozemlje, osobito Koroška s Celovcem in Beljakom, Sp. Štajerska z Mariborom, Radgono in celim Prekmurjem združi s kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev. — Prebivalstvo v teh krajih in pokrajinah nujno želi osvoboditve izpod tujega jarma, ki je ugonabljaj stoletja na krut in na protipostaven način avtohtoni slovenski narod in prosi za združitev s kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev. — Za mesto Maribor vladni komisar dr. Pfeiffer.

Ptuj, dne 18. maja 1919. Mesto Ptuj Vas prosi, posredovati na pristojnem mestu, da se naše meje pravilno določijo, osobito, da se prizna cela Spodnja Štajerska z Mariborom, Radgono, vse Prekmurje, slovenski del Koroške s Celovcem in Beljakom kot sestavni del kraljevine SHS. — Vladni komisar dr. Senčar.

Konjice, dne 19. maja. Vse občine političnega okraja Konjice so se izjavile za združitev vsega slovenskega ozemlja v svobodni Jugoslaviji, posebno slovenske Koroške s Celovcem in Beljakom, Spodnje Štajerske z Mariborom in Radgono ter vsega Prekmurja.

Ljutomer, 19. maja. Občine političnega okraja Ljutomer zahtevajo, da se vse slovensko ozemlje, posebno Koroška s Celovcem in Beljakom, Spodnje Štajersko z Mariborom in Radgono ter celo Prekmurje ne deljeno združi v svobodni Jugoslaviji.

Slovenji Gradec, 19. maja. Vse občine političnega okraja Slovenjegrada so manifestirale in izjavile, da zahtevajo nerazdelnost vsega

slovenskega ozemlja svobodne Jugoslavije.

Maribor, 13. maja. Vse občine mariborskega političnega okraja zahtevajo združitev vsega slovenskega ozemlja v svobodni Jugoslaviji posebno Koroške s Celovcem in Beljakom, Spodnje Štajerske z Mariborom in Radgono, ter celega Prekmurja.

Brežice, 19. maja. Vse občine tukajšnjega okrajnega glavarstva so slovesno izjavile za svobodno nedeljeno Jugoslavijo. Včeraj je bil tu javen protestni shod, ki je slovesno manifestiral, da se združi vse slovensko ozemlje, tudi Koroška s Celovcem in Beljakom, Spodnje Štajersko z Mariborom in Prekmurje.

Izjava naše mirovne delegacije.

LDU Pariz, 10. maja. (CTU) „Petit Journal“ piše: Srbska delegacija nam je podala nastopno izjavo: Glede Nemške Avstrije in Madžarskega imamo teritorialne in finančne zahteve. Z ozirom na prve smo na temelju Wilsonovih načel zahtevali, da bodo naše meje obkrožale vse jugoslovanske skupine. Vztrajamo zlasti pri svojih pravicah glede Maribora na Štajerskem, Celovca in Beljaka na Koroškem, kjer so železniška križišča za slovenske dežele. Glede Bosne in Hercegovine, ki sta bili po kršitvi mednarodne pogodbe anektirani, upamo, da bo konferenca odločila tako, kakor glede Alzacije-Lorene.

Izročitev mirovne pogodbe Avstriji.

LDU Pariz, 18. maja. (DKU) Reuter poroča: Mirovna pogodba z Avstrijo je skoro že dogotovljena. Klavzule o odgovornosti za vojno so skoro iste, kakor v Nemški pogodbi, bivšega cesarja Karla pa ne bodo obtožili.

LDU Berlin, 18. maja. (Brežično.) Glasom pariških listov se bo mirovna pogodba izročila Avstriji v petek ali soboto v veliki dvorani st. germain-skega gradu na enako slovesen način, kakor Nemcem.

Vlada odklanja vsako barantanje o naših obmejnih vprašanjih.

Belgrad, 19. maja. (Izv. por.) Kakor javljajo iz Pariza, stoji v zadnjih dneh jugoslovansko vprašanje v

ospredju političnega zanimanja. Niti prihod nemško-avstrijskih delegatov, niti predstoječa izročitev mirovni pogodbi ne more zmanjšati aktualnosti našega vprašanja. Med voditelji štirih velesil se vrše dan za dnem važna posvetovanja o rešitvi tega težkega problema. Kot vse kaže, odločitev doslej še ni padla, ker kljub vsem prizadevanjem velesil ne morejo najti kompromisa, ki naj bi zadovoljil Italijane in obenem ustregel Wilsonovim načelom. — Vsled zadnjih pariških vesti je imel ministrski svet ponovne seje, na katerih se je razpravljalo o smernicah naši delegaciji. Pariška delegacija obvešča vladu o vseh korakih in posredovalnih predlogih od katerekoli strani. Zadnje dni se zlasti množe številni predlogi od francoske strani, da naj bi Jugoslavi dobili za ozemlje, ki ga zguje Italiji, odškodnino kje drugod. Vlada je vse te predloge kratkoma odklonila in dala mirovni delegaciji stroga navodila, da se naj ne spušča v taka barantanja.

Razširjenje spolnih bolezni na Poljskem.

LDU Moravska Ostrova, 16. maja. (CTU) Krakovski listi poročajo, pa je ministrstvo za javno zdravje dokončalo delo priglasevanja oseb v Kongresni Poljski, ki so venerično bolele. Našteli so 896.000 spolno bolnih. V nekaterih okrajih so cele vasi dopolnoma okužene. Venerična kuga ze strašno razširjena ter se tudi na nespelnem potu opaža celo pri starčkih in otrokih.

Listnica uredništva.

Radi tehniških zaprek v tiskarni izide danes „Jugoslavija“ samo na štirih straneh. Odložiti smo morali radi tega mnogo dopisov itd. in prosimo potrpljenja; vse pride prihodnje dni na vrsto.

Obnovite naročnino pravočasno, da se Vam pošiljanje lista ne ustavi!

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Anton Pesek.

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Zidarje, tesarje in strežnike sprejme stavbenik Juri Ferenc v Trbovljah II. Stanovanje prosto. Hrana preskrbljena. 582 3—1

Več čevljarjskih pomočnikov se takoj sprejme. Za hrano in stanovanje je preskrbljeno. Anton Lesjak. Čevljarjski mojster, Kandija 38, Novo mesto. 590

Žagar z večletno prakso, več brušenja žag, nadalje cirkularist se takoj sprejmeta. Ponudbe na „poštni predal 54“, Ljubljana.

Pisarniška moč železnih strok se sprejme. Naslov pove upravnistvo. 564

Išče se 5 kočjažev za lastne konje za izvoz klad iz gozdov. Mesečna plača 250 kron, hrana in stanovanje. — Pismene prijave na „Hrvatska eskomptna banka, šumski odlo, Zagreb. 547

Razno:

500 kron nagrade dobi kdor preskrbi ali odstopi boljši trgovski obitelji stanovanje v mestu, obstoječe iz 2 do 4 sob s pritlikinami za takoj ali 15. junija. Ponudbe se prosijo pod „Trgovci“ št. 601 na upravo lista. Odkupi se tudi celotna oprava. 601

Hrano išče praktikant, ki je pripravljen prevzeti obenem mesto instruktora, eventualno poučevati francosko ali laščino. Ponudbe pod „Takoj“, pošto ležeče, Ljubljana I. 598

Kdo ve za Andreja Daney iz Kontovelja pri Trstu. Bil je pešec pri 5. domobr. pešp. 5. stot. Zadnje poročilo od njega je bilo iz ruskega vjetništva „Permska gubernija Aleksanderski zavod, salokonska vjezda, štacija Kapi“, naj javi mejni postaji v Borovnici. 603

Mlin in žago vzamem v najem, eventualno kupim. — Ponudbe pod J. P. na upravnistvo. 592

Mlad zakonski par išče mebljano sobo z dvema posteljama s postrežbo ali tudi brez nje za takoj. Ponudbe pod šifro. A. B. na upravo lista. 580

Trgovino z mešanim blagom bi rada vzela v najem trgovka, izvežbana v trgovini z mešanim blagom. — Ponudbe pod „Trgovka“ na upravo. 588

FRAN STRUPI

Celje, Graška cesta 8. Zaloga stekla, porcelana, svetilk, ogledal, okvirjev in raznovrstnih šip. Prevzemanje steklarskih del. 597

Močne vrvi za stavbena podjetja, vrvene lestvice, pisalna miza se prodaja. Poizve se pri tvrdki

Leopold Fon
Ljubljana, Stari trg št. 6.

Pristna ljutomerska vina, stara in nova, se točijo v gostilni

„Na škarpi“

Razpošiljajo se tudi po železnici nad 56 litrov. Cene zmerne, blago prvovrstno! Za obilen obisk in naročila se priporoča **JOSIP BOŽIČ** vinski trgovec in gostilničar Breg—Celje.

VINO

stare in nove,

slivovko, rum itd.

audim po najnižjih cenah.

Kupujem
suhe gobe, dobre vreče.

M. Rant, Kranj.

Na delo se sprejme

takoj proti dobri plači

večje število: tesarjev, stavb. mizarjev, kolarjev, zidarjev, kleparjev, koscev
Zglasiti se je pri „Državni posredovalnici za delo“, v Ljubljani, Gradišče 4.

Ovojni papir

fin superior

bel in rujav, se prodaja.

Oddajo se le cele bale, oziroma role ali cel vagon. — Pisma pod „Ovojni papir“, Ljubljana, poštni predal 74.

BERITE!

Razpošiljam za celo ozemlje Jugoslavije vsakovrstne vrvarske izdelke iz čiste konoplje, n. pr. štrange, povodce za konje in govedo, vrvi za seno in perilo po 26 K za kilogram. — Zahtevajte cenik.

Trgovska agentura in komisijsko podjetje **Ljudevit Pollak, Vukovar.**

Delikatesna trgovina

LEOPOLD FON

priporoča raznovrstne

1107

LIKERJE, 40% slivovko, rum, konjak
po nizkih cenah. — Točna postrežba.

Parketne deščice

dobava in poklada kakor tudi vsa popravila ter v to stroko spadajoča dela priporoča

969 **JOŽEF PUH, Ljubljana,**
Gradaška ulica št. 22.

Brzobjavne droge

iz borovega, smrekovega, hojovega in mecesnovega lesa, 6—13 m dolge, 14—20 cm na tenkem koncu. kupi v večji množini

Guido Rütgers, naprava za lesno impregniranje v Hočah p. Mariboru

Najboljše uspehe imajo oglasi v

Ako iščete sluimate kajnaprodaj ozizbe, ali pa če roma hočete kaj kupiti ali zameniti tedaj inserirajte **v Jugoslaviji**

Na novo otvorjena trgovina

FRANJO KENDA, Bled

blizu hotela „Triglava“ priporoča svojo bogato zalogo pristne svinjske masti, slanine, razne testnine, raznovrstne moke, riž, kavo, likerje, čajev in kubarum, olje, la. bosanske slive, sir, salame, sardine, marmelado, sveža jajca, najboljše milo, pralni prašek i. t. d. Točna in solidna postrežba. Najnižje cene.

Prodaja se:

Elegantna, dvovprežna kočija se prodaja. Naslov pove upravnistvo.

Prodaja se: Zidna opeka, ca 120 m² starih dobro ohranjenih bukovih deščic za tlak in ca 160 m² starih skril za skrilnato streho pri Robertu Smielowskem mestnem stavbeniku, Rimska c. 2. 599

Več tisoč vsakovrstnih steklenic se prodaja po nizki ceni. Kje pove uprava. 1119

Zidna opeka in ca 120 m² bukovih deščic se prodaja pri Robertu Smielowskem, mestnemu stavbeniku, Rimska cesta št. 2. 594

Negavice, damske in otroške se dobijo pri Jos. Petelinu, Ljubljana, sv. Petra nasip 7. 576

Kupi se:

Vinske sode 50—500 l vsebine kupim. — Ponudbe na upravnistvo pod „Vinski sodi“. 595

Kupi se večja množina vreč za oglje. Ponudbe na upravo pod „Vreče“. 595

Čaj kupujem. — Naslov v upravnistvu. 591

Pisalna miza, še dobro ohranjena se kupi. Ponudbe na: Anončno ekspedicijo Al. Matelič Ljubljana, Kongresni trg 3. 604

Službe:

Gosli se poučuje. Ponudbe na upravo pod godba. 600

Iščeta se dva vrtna mojstra k večjemu vrtnemu aparatu „Rapid“ z električnim pogonom. Spričevala potrebna, plača po dogovoru. Sentjanški premogokop A. Jakl, Krmelj, Došenjsko. 597

Sprejme se več čevljarjskih pomočnikov in šeparico. — Pismene ponudbe se prosijo pod „Štev. 100“, pošto ležeče, Ljubljana I. 593

Rabim k para lepih konj izarjenega, zanesljivega in poštenega kočijaža. Naslov v upravi. 593 2—1